

[Niels Helveg Petersen.]

ganske velegnet middel at sætte ind med. Det har jo ikke i det lange løb nogen virkning på afskrivningsgrundlaget, men det medfører tidsmæssigt, at det lige netop ikke kan være så fristende at anvende forhåndsafskrivninger, som det hidtil har været. Dermed skulle man være kommet et stykke vej i retning af at standse den stødende udnyttelse. Jeg kan derfor tiltræde dette princip, som jeg mener er vel fundet på over for netop det problem, man står over for at løse, men som altså som nævnt samtidig ikke reducerer afskrivningsgrundlaget, og som derfor ikke i det lange løb vil være generende for dem, der investerer i disse former for aktiver.

I øvrigt vil jeg føje til, at den tilstand, man her når til, for så vidt angår de 3 mill. kr., ganske svarer til, hvad man har haft før kildeskatten. Op til 1970 havde man ganske samme tidsmæssige forhold imellem anskaffelse og afskrivning, som man nu vil have i spillerummet 1-4 mill. kr. Det var kildeskattens indførelse, som gav en ekstra favorabel mulighed for at udnytte forhåndsafskrivningerne, og det er altså det, man nu beskærer med de 3 mill. kr.

Hvad fjerdedelsreglen angår, har der været rejst tvivl om denne regels virkelige værdi, og jeg kan på mit partis vegne sige, at vi er meget indstillet på at diskutere denne regel i udvalget. Man har bl. a. indvendt, at hermed rammer man den lille kapitalist, men lader den store gå. Jeg vil dog sige, at den, man her kalder den lille kapitalist, jo ikke behøver at være så lille endda. Men jeg skal medgive, at der kan være grund til at underkaste reglen en diskussion i udvalget.

Jeg mener, at der med disse regler er lagt op til, at man bremser stødende udnyttelse af afskrivningsreglerne. Det har været hensigten, og jeg mener, at man opnår det uden at komme de seriøse erhvervsinteresser på tværs. Jeg mener ikke, man rammer den seriøse mindre skibs fart eller fiskeriet med det. Det er heller ikke meningen, og jeg kan derfor på mit partis vegne sige, at vi vil se velvilligt på dette lovforslag.

Hvad angår det forslag om medarbejderaktier, som hører med i bunken, er begrundelsen ikke højtflývende, hverken i bemærkningerne til lovforslaget eller i fremsættel-

sen. Den er i al sin enkelhed, at man ønsker at fjerne en regel i vor skattelovgivning, som virker urimelig, nemlig at hvis medarbejderne i en virksomhed tegner aktier, bliver det beskattet som almindelig indkomst, men hvis en aktionær nytegner, bliver det beskattet som særlig indkomst. Der er ingen rimelighed i den mangel på ligestilling, og det er for at fylde det hul, lovforslaget er fremsat. Det kan jeg give min tilslutning og vil i øvrigt medgive hr. Grünbaum, at dette kun er en lille detalje i hele spørgsmålet om ejendomsrettens demokratisering.

Ømann: Det var disse lovforslag, der bebudedes allerede i oktober, og som sammen med prisløven skulle virke til at afbalancere hele den indkomstpolitiske plan og skabe social retfærdighed. Jeg kan egentlig godt forstå, at man har gemt så godt på disse forslag. De afbalancerer ikke noget som helst, de skaber ikke ret meget retfærdighed, og man kan også sige, at nu er der heller ingen indkomstpolitik at afbalancere.

Den særlige indkomstskat vil man forhøje med en 10 pct., og så er der lidt småpilleri ved beregningsreglerne. Det kan måske tage sig meget honnet ud, og merprovenuet ved disse foranstaltninger anslås til en 50-60 mill. kr. Men når man sætter provenuet ved denne lov, som vel alt i alt ikke overstiger en 500-600 mill. kr., i forhold til den meget store omsætning af formuegoder, de goder der skulle være tale om at få kapitalvinding, ind fra — den er jo på mange milliarder kroner — så bliver man klar over, at vi i virkeligheden ingen kapitalvindingsskat har, vi har ingen særlig indkomstskat.

Det hænger sammen med — det er knap nok blevet nævnt her i dag, så bange er man for det spørgsmål — at hovedområdet af omsætningen, nemlig omsætningen af parcelhuse, fuldstændig er taget ud af loven. Det er dog alligevel et spørgsmål, om de økonomiske vanskeligheder, man for øjeblikket er i, ikke ville tilsige bare en beskedent inddragelse af de arbejdsfri værdistigninger, der findes på dette meget store og meget brede område. Det ville utvivlsomt have en overordentlig stor økonomisk betydning både for renteniveauet og for skatteeniveauet i det hele taget, hvis man kunne fordele noget af skattebyrden på de steder, hvor der virkelig er penge til at betale skat-